

Teremtés vagy evolúció?

Kozmikus véletlen vagy egy Alkotó terve? Világrengető Átjárás vagy hatalmi szándék? Az elemek esetleges fordulatának eredménye vagy a szeretet műve? Utalás Istenre vagy a káosz megnyilatkozása? A javóba vetett remények vagy a mártal bizonytalanság?

Volt idő, amikor a fenti kérdésekre adott válaszok nem voltak számomra egyértelműek. Adventistaként nőttem fel. Ennek ellenére sosem értettem világosan a teremtés jelentőségét, noha azt hittem, hogy tisztában vagyok vele. Tanulmányoztam az egyház alapvető hitelveit, és azt hittem, tudom mit jelent, hogy Isten mindenképpen teremtője. Átgémet, hogy mázses első könyvében hiteles dokumentációt találok a teremtésnek, miszerint az Ás hat szándék szerinti nap alatt alkotta a mennyet és a földet, majd a hetedik napon megpihent.

Mindezt adtnak gémet, nem is gondolva arra, hogy egy nap Án magam előtt is be kell bizonyítanom, hogy tényleg hiszek a hatodik adventista hitelvben. Felfedezésem - és vele együtt a kézdelmem - a főiskola második évfolyamáig vártott magáira.

Á

A dőbenet

Biológia szakosként sok természettudományos árt hallgattam, amelyek folyamatosan Isten keze művéről tettek bizonyítgot a természetben. Ágy, amikor feliratkoztam a teremtés és az evolúciós vitáit tárgyaló filozófiai biológia kurzusra, azt hittem, hogy kénnnyű dolgom lesz. Mindaddig Ágy gémet, hogy aki az evolúciós ostoba eszmájában hisz, az csak makacs, műveletlen ember lehet. A kurzus első néhány hetében azonban e beképzelt meggyőződés lassan semmivé lett.

Ahogy belemerültem a teremtés ellenében hozott és a mellette szándék kéntézőkbe, rá kellett jönnöm, hogy az evolúciós eszmájé sem kizárólag elfogult elképzésekre épül - egyes tudományos bizonyítékok alátámasztották állításait. És noha a teremtés elmélete mellett is szándék tudományos bizonyítékok, sok kérdésre nem volt válasz. A hitem próbáira kerélt és én megijedtem. Életemben először megkérdőjeleztem a hitemet, és magam sem tudtam, hogy hogyan kezeljem kétségeimet.

A tanárom szerencsére arra báztattott, hogy ne adjam fel olyan egykénnyen a hitemet, és

azt tanácsolta, hogy tanulmányozzam és keressem meg magamnak az igazságot. Egy hirt eldöntöttem, hogy imával és nyitott elmével utajajrok a kórnak és mindkét elméletnek tisztességteljes adok.

Sokan talán

rossz néven veszik tőlem, hogy egy kalap alá vettem a tudományt és a teológiát. Én azonban hiszem, hogy helyes kórszervezetekkel és a Szentlekek kórszervezeteire ágyelve, a tudomány és a Szent-rés egyértelmű tanulmányozása a teremtés jobb megismerésére vezethet.

A Szentlekre hagyatkozva, felvettem magam a Bibliával, és mindkét elméletet tárogatás cikkekkel és kórszervezetekkel, majd egy kiskanállal nekiálltam a ténylek, elméletek és kórszervezetek kórszervezetek. Végül egy meghatározó kórszervezetre jutottam: Mindkét oldalon vannak bizonyítékok és hűzágok, és mindkét elmélet elfogadásához hit kell.

Döntés előtt

Az azonban, hogy mindkét felvetés elfogadásához hit kell, még nem jelenti azt, hogy mindkettő egyaránt elfogadható. Sokkal mályebb kórszervezetről van itt szó. Noha mindkét elmélet befogadása hitre épül, mindenkinek egyénilag kell eldöntenie, hogy mibe helyezi hitét. Az ember vagy a tudás sok által felajánlott ténylekbe helyezi a bizalmát, vagy Isten teremtő Szavába. Végredményben, a vita feltételezésre szűkül le, és e ténylek a teremtés-vők előnyben lehetnek. A teremtésről ugyanis maga a Teremtő számol be a Bibliában.

Az észlelési

próféták mindenütt Isten teremtő kezére utalnak. Ésa is az alkotás árrés beszé, "ézi az eget kifeszette, és alapot vetett a földnek" (Ésa 51:13). Jeremiés megerősíti, " hogy Isten ézereje alkotta a földet" (Jer 10:12). Malkiés is kijelentégy Isten teremtett bennünket!" (Mal 2:10). Isten Szavába vetett hit által látjuk meg jelenlétét a teremtésben is. Ész ez messze meghaladja a tudományos módszer korlátait.

A tanulmányaim

során tapasztalt sok kézdelem ellenére - vagy éppen pont e tanulmányozásnak kórszervezetén - megértettem, hogy Isten mindenké Teremtője. Ebből a hitelvből aztán sok más hitelv is kirajzolódik, mint ahogy sok tanulásig magárés az Alkotás is.

Á

Három Átmutatás

1. A Teremtés visszatérő krónika Isten jellemét.

A Teremtés bepillantást ad Isten szeretetébe, és dicsőségének kinyilatkoztatása. Isten szeretetből teremtett bennünket, annak ellenére, hogy tudta, megváltási tervre is szükség lesz. Az Teremtésben Isten szeretete nyilvánult meg; azonban Isten a bűnös megromlott nem megmentésért hozott ajánlatok magába is tartalmazza bizonyítást Isteni gyengeségének és egyértelműségének vágatlan molyosságáról" (Bizonyítékok a gyülekezeteknek, 5. k., 739. o.). Isten teremtő hatalma által lehet kaptunk, hogy mások felé megújítsuk Isten szeretetét.

2. A Teremtés megalapozza a szombat látnyegét, és

ezzel kifejezve megerősíti Isten tervét a szentségért. Az Ön szombatját megszenteljük, hogy legyenek jegyei a Ön kifejeztem és kifejeztek, hogy megtudjátok, hogy Ön vagyok az Ásír, a ti Istenetek" (Ez 20:20). A szombat Isten felsőbbségére és uralmára emlékeztető ünnep. Megtartásával a föld minden lakója hálálisan elismeri, hogy Isten a Teremtője és a jogos Uralkodója" (Patriarkák és próféták, 48. o.).

3. A Teremtés adja meg a nőt a keletünk alapját,

és ruház fel felelősséggel a testünk, mint Isten temploma iránt. Isten kárpótlás és hasonlatosságára teremtettünk; egyedülálló helyet foglalunk el a világmindenségben. Fontosak vagyunk Istennek, az Ő kezének művei - tisztelettel kell ezeket viszonyulnunk saját magunkhoz és minduntalan teremtőnk hasonlatosságára igyekezni. Ellen G. White szerint Isten eredeti szándéka az volt az emberrel, hogy a Teremtésnek koronájaként az Ő gondolatait fejezze ki és dicsőségének kinyilatkoztatása legyen" (Bizonyítékok a gyülekezeteknek, 8. k., 264. o.).

Röges-rögen meghoztak egy

döntést. Egy hatalmas királyi írást hozott létre. Teremtő erejét hirdeti a világgosságra a nappalnak, és a földnek beszélt a nagyságát. A szívárvány sokszá-núságot a vizekbe helyezte és jellemét a föld vízszíntjére festette. Semmiből magasságos hegyeket alkotott. Parancsolás szavára gyapjas felhők születtek, delfinek szeltek a tenger habjait, majmok népesítették be az erdők lombjait, az ember pedig az Istennel járt.

A bűn rombolás

hatása ellenére a tervet a liliom még mindig Istenről tesz bizonyítást. Mindenütt és mindennap felfedezhetjük - szeretete, hatalma és jelenléte ott van a Teremtésben.

Bánszke vagyok

rá, hogy Istenem teremtő és mindenható tervező. Olyan Isten, aki ká-váncsivá teremtette teremtményeit és szabadokká, hogy az igazságot kutassák. Hiszem, hogy egy csodás Istent szolgálunk, aki az mindenek színpad és csodás alkotott."

Â

Grace Young

Â